

UCHWAŁA RADY NAUKOWEJ GŁÓWNEGO INSTYTUTU GÓRNICTWA

z dnia 15 czerwca 2020 roku

w sprawie nadania dr inż. Pawłowi Baranowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka

Uchwała nr 14

Rada Naukowa Głównego Instytutu Górnictwa, działając zgodnie z art. 18a ust. 11 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę-Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2018, poz. 1669) po wysłuchaniu uchwały wraz z uzasadnieniem komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr inż. Pawła Barana, przedstawionej przez Sekretarza Komisji, w głosowaniu tajnym, 19 głosami za, 1 głosem przeciw, 3 głosami wstrzymującymi się, przy 23 obecnych na 27 uprawnionych do głosowania członków Rady oraz dyrektora zgodnie z art. 30 ust. 5 pkt. 1 ustawy o instytutach badawczych nadaje

dr inż. Pawłowi Baranowi

stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie:

Rada Naukowa Głównego Instytutu Górnictwa podjęła uchwałę po zapoznaniu się z wnioskiem i autoreferatem przedstawionym przez Kandydata do stopnia doktora habilitowanego oraz stanowiskiem Komisji Habilitacyjnej, która została powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów. Osiągnięcie naukowe pt. „Zagospodarowanie materiałów odpadowych w kierunku otrzymywania adsorbentów do usuwania zanieczyszczeń gazowych i ciekłych” oraz pozostała aktywność naukowa dr inż. Pawła Barana po uzyskaniu stopnia doktora stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, szczególnie w obszarze możliwości otrzymania adsorbentów węglowych i nieorganicznych na drodze wykorzystania różnego rodzaju surowców, w tym odpadów, co wpisuje się w koncepcję gospodarki obiegu zamkniętego. Przedstawione

badania i wyniki przyczyniły się do pogłębienia wiedzy w zakresie optymalizacji syntezy zeolitów w kierunku otrzymania produktu odpowiedniego typu, wykazały możliwość skojarzenia procesu syntezy zeolitów z możliwością wytwarzania geopolimerów oraz wskazały preparatykę opracowania tanich adsorbentów węglowych na bazie zużytych opon samochodowych oraz węgla brunatnego, posiadających dużą skuteczność w usuwaniu CO₂, SO₂ oraz pozostałości farmaceutyków w wodzie. Uzyskane wyniki mają cechy oryginalności i są istotne dla praktyki. Kandydat wykazuje się istotną aktywnością naukową. W związku z powyższym dr inż. Paweł Baran spełnia wymagania przewidziane w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2018, poz. 1669).

PRZEWODNICZĄCA RADY NAUKOWEJ
GŁÓWNEGO INSTYTUTU GÓRNICICTWA

prof. dr hab. inż. Czesława ROSIK-DULEWSKA
czł. koresp. PAN